

Sygn. akt II K 571/21

PR 1 Ds. 134.2021

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **sędzia Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Agata Kwiecień

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 09.03.2022 r., 18.05.2022 r. i 07.09.2022 r.

sprawy **D. S. (S.)**

ur. (...) w O.

syna A. i W. z d. O.

oraz

D. R.

ur. (...) w Z.

syna L. i E. z d. R.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 6 marca 2021 roku w L., powiatu (...), województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz ustalonymi nieletnimi, wobec których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, poprzez kopanie i użycie siły fizycznej, dokonali umyślnego uszkodzenia mienia w postaci drzwi wejściowych do internatu budynku MOW w L. oraz zniszczenia klamki drzwi i wybicia szyby okna PCV w budynku nr (...) Zespołu (...), czym narazili tę placówkę na łączne straty w wysokości 3900 złotych

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

D. S. o to, że:

II. w dniu 6 marca 2021 roku na terenie (...) Ośrodka (...) w L. w powiecie (...), używając słów uznanych powszechnie za obelżywe, znieważył funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. mł. asp. P. Ł., st. post. B. P., mł. asp. T. P. (1) i mł. asp. M. K. (2), podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

D. R. o to, że:

III. w dniu 6 marca 2021 roku na terenie (...) Ośrodka (...)

w L. w powiecie (...), używając słów uznanych powszechnie za obelżywe, znieważył funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. mł. asp. P. Ł., st. post. B. P., mł. asp. T. P. (1) i mł. asp. M. K. (2), podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

I. oskarżonego D. S. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonego D. S. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 226 § 1 kk i za to na podstawie art. 226 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. na podstawie art. 1 § 3 kk oskarżonego D. R. uniewinnia od popełnienia czynów zarzuconych mu w pkt. I i III części wstępnej wyroku i na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

IV. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 3 kk orzeka wobec oskarżonego D. S. karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza oskarżonemu D. S. na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności okres zatrzymania od dnia 06.03.2021 r. godz. 20:15 do dnia 07.03.2021 r. godz. 03:00 przyjmując, że zaliczeniu podlega jedna doba odpowiadająca dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego D. S. na rzecz pokrzywdzonego P. Ł. obowiązek zapłaty kwoty 200 (dwustu) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

VII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego D. S. na rzecz pokrzywdzonego T. P. (2) obowiązek zapłaty kwoty 200 (dwustu) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego D. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

IX. na podstawie art. 29 ust 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. R. kwotę 1536 zł i dalsze 353,28 zł podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 571/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>I.</p>	<p>R. D.</p>	<p>W dniu 6 marca 2021 roku w L., powiatu (...), województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz ustalonymi nieletnimi, wobec których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, poprzez kopanie i użycie siły fizycznej, dokonał umyślnego uszkodzenia mienia w postaci drzwi wejściowych do internatu budynku MOW w L. oraz zniszczenia klamki drzwi i wybicia szyby okna PCV w budynku nr (...) Zespołu (...), czym naraził tę</p>	

		<p>placówkę na łączne straty w wysokości 3900 złotych.</p> <p>W dniu 6 marca 2021 roku na terenie (...) Ośrodka (...) w L. w powiecie (...), używając słów uznanych powszechnie za obelżywe, znieważył funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. mł. asp. P. Ł., st. post. B. P., mł. asp. T. P. (1) i mł. asp. M. K. (2), podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 6 marca 2021 r. D. R. będący wówczas wychowankiem (...) Ośrodka (...) przy (...) w L. razem z D. S., M. K. (1) oraz nieletnimi W. B. i D. W. samowolnie oddalił się z P.. Wymienieni powrócili około godziny 19.00. Zachowywali się głośno, a zbliżając do drzwi budynku MOW towarzyszący D. R.- pozostali koledzy będący pod wpływem alkoholu, wykrzykując słowa wulgarne zaczęli kopać i uderzać w drzwi wejściowe, których to wychowawcy z obawy przed zachowaniem wymienionych nie chcieli otworzyć. Zawiadomiono telefonicznie Policję. Na widok pierwszego patrolu, w skład którego wchodził st. post. B. P. i mł. asp. T. P. (2), doszło do eskalacji</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. R.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S.</p> <p>Częściowo zeznania świadka P. Ł.</p> <p>Zeznania świadka M. K. (3)</p> <p>Zeznania świadka M. K. (2)</p> <p>Zeznania świadka T. P. (2)</p> <p>Częściowo zeznania świadka B. P.</p> <p>Zeznania świadka M. M.</p> <p>Nagranie zdarzenia</p> <p>Zeznania świadka D. B.</p> <p>Zeznania świadka G. S.</p> <p>Zeznania świadka R. S.</p> <p>Zeznania świadka K. N.</p>	<p>115-117 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>104-107 akt o sygn. II K 32/21</p> <p>20 verte-21 verte, 14 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>21 verte-22, 21 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>22-22 verte, 47 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>22 verte-23, 50 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>23-23 verte, 56-57 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>23 verte-24, 28-29 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>31 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>33 verte-34, 44 verte akt o sygn. II K 321/21</p> <p>34-34 verte</p>	

<p>zachowania młodzieży. W kierunku Policji od strony pijanych wychowanków, jak i obecnych w oknach MOW innych chłopców padać zaczęły słowa wulgarne i obraźliwe. Wezwano kolejne patrole. Łącznie przyjechały cztery pojazdy policyjne. Próby uspokojenia wychowanków przez policję oraz wychowawców nie przynosiły efektów.</p>	<p>Odpis prawomocnego wyroku zapadłego wobec M. K. (1) w sprawie II K 321/21</p>	<p>34 verte-35, 69-70 akt o sygn. II K 321/21</p>
	<p>Oświadczenie dotyczące kosztów uszkodzonego mienia</p>	<p>41 verte, 77-78 akt o sygn. II K 321/21</p>
<p>D. R. nie brał aktywnego udziału w zdarzeniu. Przez niechęć powielania zachowań innych członków grupy, celem przymuszenia do zmiany postawy został przez jednego z kolegów uderzony. Postawy nie zmienił. Był trzeźwy, chętny do współpracy z wychowawcą i Policją, próbował uspakajać pozostałych.</p>	<p>Protokół pobrania materiału dowodowego</p>	<p>152 akt o sygn. II K 132/21</p>
<p>W związku ze zdarzeniem dokonano procesowego zatrzymania nietrzeźwych nieletnich W. B. i D. W.- których oddano do dyspozycji sędziego rodzinnego, a także D. S. i M. K. (1).</p>	<p>Protokół z odtworzenia utrwalonych zapisów</p>	<p>27 akt o sygn. II K 321/21</p>
<p>D. R. przekazany został pod opiekę wychowawcy K. N., bowiem nie stwarzał zagrożenia dla bezpieczeństwa.</p>	<p>Protokół oględzin z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>28 akt o sygn. II K 321/21</p>
<p>M. K. (1) i D. S. stanęli następnie pod zarzutami popełnienia dwóch przestępstw: uszkodzenia mienia w postaci drzwi wejściowych</p>	<p>Dane o uprzedniej karalności</p>	<p>29-31 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>32-37 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>93,109,119</p>

<p>do budynku MOW poprzez ich kopanie i użycie siły fizycznej, a także zniszczenia klamki drzwi i wybicia szyb okna PCV oraz znieważenia poprzez użycie słów uznanych powszechnie za obelżywe funkcjonariuszy Policji: mł.asp. P. Ł., st. post. B. P., mł. asp. T. P. (2) i mł.asp. M. K. (2).</p> <p>Wobec wymienionych sprawców zapadły prawomocne wyroki skazujące za zarzucane im przestępstwa.</p> <p>Tego samego rodzaju zarzuty sformułowane zostały aktem oskarżenia wobec D. R..</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>R. D.</p>	<p>I.</p> <p>W dniu 6 marca 2021 roku w L., powiatu (...), województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz ustalonymi nieletnimi, wobec których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, poprzez kopanie i użycie siły fizycznej, dokonał umyślnego uszkodzenia mienia w postaci drzwi</p>	

		<p>wejściowych do internatu budynku MOW w L. oraz zniszczenia klamki drzwi i wybicia szyby okna PCV w budynku nr (...) Zespołu (...), czym naraził tę placówkę na łączne straty w wysokości 3900 złotych.</p> <p>II.</p> <p>W dniu 6 marca 2021 roku na terenie (...) Ośrodka (...) w L. w powiecie (...), używając słów uznanych powszechnie za obelżywe, znieważył funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. mł. asp. P. Ł., st. post. B. P., mł. asp. T. P. (1) i mł. asp. M. K. (2), podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyn I</p> <p>D. R. poprzez kopanie i użycie siły fizycznej, dokonał umyślnego uszkodzenia mienia w postaci drzwi wejściowych do internatu budynku MOW w L. oraz zniszczenia klamki drzwi i wybicia szyby okna PCV w budynku nr (...) Zespołu (...)</p> <p>Czyn II</p> <p>D. R. używając słów uznanych powszechnie za obelżywe, znieważył</p>	<p>Częściowo zeznania świadka B. P.</p> <p>Częściowo zeznania świadka P. Ł.</p>	<p>23-23 verte, 56-57 akt o sygn. II K 321/21</p> <p>20 verte-21 verte, 14 akt o sygn. II K 321/21</p>	

funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. mł. asp. P. Ł., st. post. B. P., mł. asp. T. P. (1) i mł. asp. M. K. (2), podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych			
.OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
I i II	<p>W.-nia oskarżone-go D. R.-go</p> <p>W.-nia oskarżone-go D. S.</p> <p>Częściowo zeznania świadka P. Ł.</p> <p>Zeznania świadka M. K. (4)-kiego</p> <p>Zeznania świadka M. K. (5)-kiego</p> <p>Zeznania świadka T. P. (2)-cza</p> <p>Częściowo zeznania świadka B. P.</p> <p>Zeznania świadka M. M.</p> <p>Nagranie zdarzenia</p> <p>Zeznania świadka D. B.-go</p> <p>Zeznania świadka G. S.</p> <p>Zeznania świadka R. S.</p> <p>Zeznania świadka K. N.</p> <p>Odpis prawomocnego wyroku zapadłego wobec</p>	<p>Stanowisko oskarżonego, który nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu czynów i przeczył podejmowaniu jakiegokolwiek aktywności w trakcie zdarzenia jest wiarygodne, ponieważ po przeprowadzeniu obszernego postępowania, nie znalazł sąd dowodu, który pozwalałby skutecznie obalić wersję oskarżonego.</p> <p>Oskarżony nie zaprzeczył spożyciu alkoholu, pod wpływem którego dokonał zniszczenia mienia P. oraz znieważał policjantów. Żałował swojego zachowania. Wyjaśnienia są wiarygodne, ponieważ korespondują z zeznaniami wszystkich świadków. Dostrzec jednocześnie należy, że oskarżony S. w żadnym momencie nie wskazał, aby w zdarzeniu</p>	

M. K. (1)-kiego w sprawie II K 321/21	brał aktywny udział współoskarżony R..
Oświadczenie dotyczące kosztów uszkodzonego mienia	Zeznania są wiarygodne w zakresie, w którym świadek przedstawia
Protokół pobrania materiału dowodowe-go	zapamiętane szczegóły dotyczące interwencji, koncertując się na osobie, wobec której podejmował
Protokół z odtworzenia utrwalonych zapisów	czynności procesowe tj. nieletnim W. B.. P. Ł. przedstawił także własne
Protokół oględzin z dokumentacją fotograficzną	odczucia w związku z usłyszonymi zniewagami, z którymi nie sposób dyskutować.
Dane o uprzedniej karalności	Zeznania są wiarygodne, zawierają bowiem relację świadka odnośnie uzyskanych informacji o zdarzeniu, jak i własnych spostrzeżeń czynionych w oparciu o przegląd monitoringu. Ich treść w pełni koresponduje z dalszymi wiarygodnymi dowodami. Świadek ten jednocześnie wskazał, że D. R. nie uczestniczył w zdarzeniu, w tym w niszczeniu drzwi, ale siedział na ławce.
	Zeznania są wiarygodne. Świadek- interweniujący funkcjonariusz Policji spójnie opisał przebieg zdarzenia po przybyciu na miejsce. Skoncentrował się na negatywnym zachowaniu wychowanków, którzy powrócili z ucieczki na teren placówki i używali wobec policjantów słów wulgarnych. Dodał, że wulgaryzmy padały także od strony innych

podopiecznych MOW z okien budynku. Istotne w niniejszej sprawie jest to, że świadek (...) odnosząc się do wychowanków powracających z ucieczki mówił nie o pięciu, ale czterech, z których trzech przytrzymywanych przez funkcjonariuszy wciąż krzychało (byli to S., W. i K.) oraz jednym nieletnim, którego zatrzymywał razem z P. Ł. (był to B.). Jednocześnie świadek nie potrafił opisać zachowania piątego z nich (a więc R.), stwierdzając, że mógł być on odizolowany. Jednocześnie sąd uważa, że gdyby zachowanie D. R. raziło swoją nagannością zostałyby również przez policjanta zapamiętane, gdyż i wobec niego podejmowane byłyby czynności procesowe.

Zeznania są wiarygodne, gdyż w sposób spójny, spontaniczny przedstawiają dostrzeżone zachowanie wychowanków MOW po przybyciu na interwencję i to zarówno obelgi rzucane w kierunku policjantów przez tych, którzy uprzednio dokonali ucieczki, jak i pozostałych z okien budynku. Świadek o agresywnej młodzieży wypowiadał się ogólnie, używając liczby mnogiej, wskazując, że wulgaryzmy nie cichły mimo przyjazdu kolejnych policjantów. Istotne jest jednak i to, że świadek P.,

który przybył na miejsce w pierwszym patrolu stwierdził, że nie jest w stanie wykluczyć tego, że któryś z wychowanków mógł nie krzyknąć. Na podstawie zeznań tej treści nie sposób obalać wersję oskarżonego D. R., że nie brał aktywnego udziału w zdarzeniu.

Zeznania są wiarygodne w części, w której świadek opisuje sytuację jaką zastał po przybyciu na interwencję. Stwierdził, że wykrzykiwali obraźliwe słowa wychowankowie przebywający w pobliżu budynku MOW, jak i pozostali z okien. W tym zakresie zeznania korespondują z dalszymi wiarygodnymi dowodami.

Zeznania są wiarygodne. Świadek to jeden z wychowawców MOW, obserwujący początkowo z budynku, a po przybyciu Policji z zewnątrz przebieg całego zajścia. Zeznania mają ogromny walor dowodowy z tego względu, że to osoba bliżej znająca wychowanków, która z racji ich znajomości potrafiła poszczególnym z nich przypisać konkretne zachowania, także zarejestrowane przez monitoring. W odniesieniu do oskarżonego R. świadek wskazała, że wymieniony siedział na ławce przed budynkiem i za to, że nie chciał uczestniczyć, nie chciał wyzywać, został

pobity przez D. S., który był tym rozwścieczony. Mimo to nie włączył się do agresywnej grupy przed budynkiem. Odnosząc się natomiast do nagrania monitoringu świadek wskazała, że wśród kopiących drzwi D. R. nie było.

Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony. Obrazuje przebieg zajścia, w tym zachowanie wychowanków przed przyjazdem Policji, kiedy to po przybyciu na teren MOW, próbowali dostać się do środka budynku. Dalej zachowanie wobec pierwszego patrolu policyjnego. Nagranie nie ujawnia negatywnego zachowania D. R.. Osoby agresywne, w tym kopiące w drzwi zostały przez sąd ustalone przy pomocy zeznań wychowawców MOW, którym nagranie okazano, lecz wśród nich nie ma D. R.. Jednocześnie z nagrania wynika, że kopać w drzwi mały cztery, a nie pięć osób.

Zeznania są wiarygodne, lecz dla czynienia ustaleń faktycznych zyskały tylko charakter pomocniczy. Świadek bowiem - policjant przybyły w jednym z kolejnych patrolów nie przedstawił szczegółów zdarzenia, a jedynie ogólnie zapamiętane jego fragmenty, odwołując się do niepamięci zarówno co do wykrzykiwanych słów,

wyników badań stanu trzeźwości wychowanków, jak i zatrzymań.

Zeznania są wiarygodne, nawiązują do spostrzeżeń policjanta przybyłego na miejsce. Świadek ten wskazał na ogólny gwar, krzyki wychowanków z okien budynku do siedzących na ławce. Stwierdził, że nie padały słowa wulgarne, relacje były spokojne, nie miał zastrzeżeń do zachowania wychowanków w stosunku do jego osoby.

Zeznania wiarygodne, korespondujące z innymi wiarygodnymi dowodami. Świadek- wychowawca MOW, znając bliżej wychowanków, w tym oskarżonych, w sposób bardziej precyzyjny opisał ich zachowanie. Wskazał na używanie wulgaryzmów, dobijanie się do drzwi. Jako agresywniejszych wymienił S. i K.. R. S. dodała, że S. uderzył R. i nie widziała, aby R. był w jakimś stopniu aktywny. Świadek także odniósł się do okazanego nagrania z monitoringu i nie przypisał D. R. żadnego z utrwalonych tam zachowań.

Zeznania są wiarygodne, bowiem stanowią spójną całość z dalszymi dowodami. Odnośnie agresywnego zachowania mówiła o grupie młodzieży, lecz nie

potrafiła konkretnie wskazać, który z chłopców, w jaki sposób się zachowywał. Świadek to wychowawca, pod opiekę którego oddano D. R. w związku z interwencją. W odniesieniu do jego zachowania wskazała, że w pewnym momencie próbował uspakajać kolegów, gdy przebywali jeszcze na zewnątrz, był wyciszony, spokojny, współpracujący.

Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony. Wskazuje na winę i sprawstwo jednego z pięciu wychowanków, którzy dokonali ucieczki.

Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony. Wskazuje na wysokość szkody, jednak nie odnosi się do zachowania oskarżonego R..

Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony.

Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony. Opisuje obraz zarejestrowany przez monitoring, z którego wynika, że czterech z pięciu wychowanków kopie w drzwi wejściowe. W zestawieniu z dalszymi dowodami nasuwa się wniosek, że piąty wychowanek, czyli ten, który nie dopuszcza się niszczenia mienia to D. R..

		<p>Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony. Nie wskazuje jednak na sposób zachowania D. R..</p> <p>Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony.</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
I i II	<p>Częściowo zeznania świadka B. P.</p> <p>Częściowo zeznania świadka P. Ł.</p>	<p>Nie dał sąd wiary zapewnieniu świadka, jakoby wszyscy wychowankowie powracający z ucieczki, a więc i D. R., mieli wyzywać policjantów. Formułując w tym zakresie zapewnienie, świadek odnośnie D. R. wskazał, że miał zachowywać się agresywnie i nie było widocznie spokojnej osoby. Wersja w tym zakresie pozostaje odosobniona zarówno w świetle zeznań innych policjantów, którzy zachowanie akurat D. R. ocenili odmiennie, jak i w świetle zeznań wychowawców, którzy opisali, że był jedyną osobą bierną, nie uczestniczącą w zajściu.</p>	

Zważyć należy, że całe zdarzenie miało charakter dynamiczny, chaotyczny, słyszane wyzwiska pochodziły także od wychowanków przebywających wewnątrz budynku, którzy w ten sposób reagowali na przyjazd Policji. Spotkanie B. P. z tą konkretną grupą młodzieży miało charakter incydentalny, podczas gdy chłopcy dobrze znani byli wychowawcom. Skoro natomiast sami wychowawcy z trudnością zdołali rozpoznać poszczególnych sprawców (na monitoringu), to na pewno zdecydowanie trudniej było świadkowi przypisać im poszczególne zachowania. Dowodzą tego jego same zeznania, kiedy to nie był zdecydowany wskazując bardziej agresywnego od reszty jako B. albo K. odwołując się do upływu czasu. Ponadto B. P. przybył na miejsce w pierwszym patrolu z T. P. (2), który w swoich zeznaniach nie był w stanie wykluczyć, że któryś z chłopców nie krzyczał. Wobec powyższego zeznania w tym zakresie oceniane na tle dalszych wiarygodnych dowodów nie przekonują.

Sformułowanie użyte przez świadka, że nie wydaje mu się, żeby była tam osoba bierna, odosobniona oraz stwierdzenie, że każdy

z chłopców coś krzyczał w świetle dalszych wiarygodnych dowodów nie mogło stanowić podstawy do uznania, że D. R. znieważył policjantów. Jak wskazano powyżej obok wychowanków, którzy powrócili z ucieczki i przebywali przed budynkiem, wulgaryzmy padały od strony pozostających w oknach budynku, zajście było dynamiczne, co utrudniało spostrzeżenia w zakresie zachowania konkretnych osób. Sam świadek przy tym podaje, że nie jest w stanie personalnie podać wypowiadających słowa, pamięta jedynie zatrzymanego, pozostałych zaś widział przelotnie tylko przez minutę. W takich okolicznościach, oceniając obiektywnie, nie mógł świadek w sposób pewny dokonać odróżnienia, który konkretnie z wychowanków używał wulgaryzmów w kierunku Policji, zaś zapamiętanym zatrzymanym nie mógł być D. R., gdyż był to W. B.. Z powyższych względów sformułowanie nie przekonuje na tyle, by mogło stanowić podstawę do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

**PODSTAWA PRAWNA
WYROKU**

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie	III.	R. D.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Zgodnie z art. 20 k.k. każdy ze współdziałających w popełnieniu czynu zabronionego odpowiada w granicach swojej umyślności lub nieumyślności niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających. Rzeczą sądu jest ustalenie, czy zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy daje podstawy do przypisania winy i sprawstwa w zakresie stawianych zarzutów każdemu z oskarżonych z osobna.</p> <p>D. R. ponad podjęte samowolne oddalenie się z placówki w towarzystwie czterech innych wychowanków, a dalej przebywanie w grupie stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa, próbującej sforsować siłą drzwi wejściowe do budynku MOW i znieważającą przybyłych na interwencję funkcjonariuszy Policji swoim zachowaniem w świetle zgromadzonych dowodów nie dał podstaw do przyjęcia, aby naruszył prawo, w szczególności</p>			

by popełnił zarzucane mu przestępstwa.

Na podstawie uzupełniających się wiarygodnych zeznań wychowawców: M. M., R. S. i K. N., nadto M. K. (3) osoba D. R. z okresu zdarzenia rysuje się jako trzeźwa, spokojna, próbująca uspokajać kolegów, współpracująca. Świadkowie ci wręcz zaprzeczali, aby z ich spostrzeżeń wynikało, że D. R. brał aktywny udział w zajściu. Zachowań takich nie ujawnia również nagranie monitoringu.

Stanowiące zaś przeciwagę częściowe zeznania interweniujących policjantów B. P. i P. Ł. nie przekonują, brak w nich kategoryczności. Nie tworzą spójnej całości z zeznaniami innych policjantów, dlatego czynienie wyłącznie na ich podstawie ustaleń odnośnie sprawstwa byłoby nieuprawnioną dowolnością.

Reasumując, zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do uznania D. R. winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, dlatego wyrok na podstawie art. 1 § 3 k.k. przybrał postać uniewinniającą.

**KARY, Środki Karne,
PRzepadek, Środki
Kompensacyjne i**

środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III.	Zgodnie z zasadą procesową wyrażoną w art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami		

	w części uniewinniającej obciążono Skarb Państwa.	
1Podpis		